

PISMO BOLNIKOM OB SVETOVNEM DNEVU BOLNIKOV

V torek, bo god Lurške Matere Božje in 28. svetovni dan bolnikov. Kdor je prebral ali slišal vsaj nekaj odlomkov iz evangelija, je lahko hitro spoznal, da je učlovečeni Bog – Jezus Kristus – med svojim 33-letnim bivanjem na zemlji izkazoval posebno skrb bolnikom in tako dobesedno uresničeval svoje besede: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek« (Mt 11,28). v svojem govoru o poslednji sodbi pa je sebe celo izenačil z bolniki, ko je rekel: »Bolan sem bil in ste me obiskali« (Mt 25,36). In »Bolan sem bil /.../ in me niste obiskali« (Mt 25,43). Ker: »Resnično, povem vam: Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25,40). In: »Česar niste storili kateremu izmed teh najmanjših, tudi meni niste storili« (Mt 25,45).

In če je kaj tolažilnega za bolnika, je dejstvo, da se je trpeči Odrešenik izenačil z bolniki. Bolan človek, morda celo »pribit« na posteljo, je resnično podoben križanemu Odrešeniku – trpi. Ko sem pred nekoliko več kot tremi leti postal bolnišnični kaplan v rakičanski bolnišnici (MS), si o tej podobnosti nisem upal govoriti bolnikom. Zdelo se mi je »preveč pobožna« in preveč plehka razlaga smisla bolnikovega trpljenja. Mislil sem si: »Bolnik realno trpi. Kako naj mu bo uteha nekaj besed o trpljenju Boga?« Ampak moja misel ni bila pravilna. V vseh treh letih mi sveta vera, sveti evangelij, cerkveni očetje in vsa druga mogoča duhovna literatura niso ponudili drugega odgovora na vprašanje po smislu križa bolezni kakor Kristusovo trpljenje. Prav tako kakor je Kristusov križ osmislil križ desnega razbojnika. In ko sem o tem začel pripovedovati tudi bolnikom, so na moje veliko presenečenja občutili uteho: »Da, Kristus je tudi trpel.«

Kakor se je Kristus čutil preganjanega od apostola Pavla, ko mu je ob njegovem preganjanju kristjanov zastavil vprašanje: »Savel, Savel, zakaj me preganjaš?« (Apd 9,4), tako smemo verovati, da Kristus trpi tudi v bolnikih, dokler se na njihovih telesih ne dopolni, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev (prim. Kol 1,24). Tako bi si drznil zapisati, da je karizma bolnikov, tj. njihovo poslanstvo, karizma (poslanstvo) križanega Kristusa, tj. tistega, ki se žrtvuje do smrti, da je mogel vstati od mrtvih. V svetu, preobremenjenem z

ekonomskimi računicami, tako bolniki seveda nimajo dolžnega spoštovanja, medtem ko Cerkev v njih gleda živo ikono križanega Kristusa.

Jezus Kristus je v tem smislu svoji Cerkvi zapustil celo zakrament sv. bolniškega maziljenja, katerega učinek je »združenje s Kristusovim trpljenjem, saj po milosti tega zakramenta prejme bolnik moč in dar, da se tesneje zedini s Kristusovim trpljenjem; bolnik je na neki način posvečen za to, da obrodi sad z upodobitvijo po Kristusovem odrešenjskem trpljenju. Trpljenje, posledica izvirnega greha, dobi novi smisel, saj postane delež pri Jezusovem odrešenjskem delu« (KKC 1251). Zato se ne bojmo v boleznih sprejemati in duhovniki ne podeljevati zakramenta bolniškega maziljenja. Velik dogodek Božjega kraljestva je, ko bolnik prejme v zakramentu Božjega usmiljenja odpuščanje grehov, se združi s Kristusovim trpljenjem po zakramentu bolniškega maziljenja in se posveti in združi s Kristusom v zakramentu sv. Rešnjega Telesa. To je udejanjen Kristusov križ, je udejanjeno odrešenje.

Oskrbeti bolniku svete zakramente je tako za kristjane enako nujno kakor oskrbeti bolniku zdravila in nego. Zato nas pri oskrbi zakramentov bolniku ne sme nič ustaviti! Prav neodgovorno je, da tudi verni ljudje duhovnika za podelitev zakramentov kličejo šele po večmesečni bolezni. Zakramenti se bolniku podelijo ob začetku njegove bolezni, kakor zdravila, in potem naj duhovnik spremlja bolnika kakor zdravnik. Bolnik pa naj sebe, kolikor pač zmore, priporoča Bogu.

Preprečiti podelitev zakramentov bolniku je pred Bogom težek greh in odkar živimo v verski svobodi tudi nespoštovanje civilnih določil. Tako ima v Sloveniji vsak vernik v kateri koli, tudi državni ustanovi neodtujljivo pravico prejeti zakramente, če zanje prosi, in tega nimajo pravice preprečiti niti najbližji sorodniki. In to tudi v primeru nezavesti ali demence, če je iz življenja jasno in javno razvidno, da je bolnik izpovedal vero v Jezusa Kristusa.

Ne moremo pa si predstavljati Kristusovega križa, ne da bi ob njem stala Božja Mati Marija. Marija je leta 1858 v Lurdu začela čudovit – in nikoli končan – obisk bolnikov vsega sveta. Marija želi stati pod vsakim »bolniškim« križem, da bi pogled, misel in pobožnost k njej bolnika krepila v njegovem poslanstvu trpljenja, da bi ga uresničil kakor na križ pribit desni razbojnik, ki ni želel v svojem trpljenju vedeti za nič drugega kakor za Jezusa Kristusa, in sicer križanega (prim. 1 Kor 2,2). Škoda bi namreč bilo, da bi se trpljenje bolnikov izgubilo v nič, kakor trpljenje levega razbojnika, ko ga pa Kristus in Marija želita tako pobožno zbrati v odrešenje vsega sveta in trpečim, ki pridejo k njima, podeliti svoj pokoj.

Ob 28. svetovnem dnevu bolnikov naj v nas odmevajo papeževe besede iz letošnje poslanice: »Ko enkrat prejmemo počitek in Kristusovo tolažbo smo poklicani tudi sami postati počitek in tolažba za brate, s krotko in ponižno držo, po zgledu Učitelja.«

Andrej Lažeta, koordinator bolniške pastorale

SVETNIK TEDNA

ALOJZIJ STEPINAC, 10. februar

Papež Janez Pavel II. ga je ob svojem drugem obisku Hrvaške (1998) na osrednjih hrvaški Božji poti – Mariji Bistrici, 3. oktobra razglasil za blaženega. Rodil se je 8. maja 1898 v Krašiću. Pobožna mati, ki je bila nepismena, je goreče prosila Boga, da bi tega otroka poklical v svojo službo. Po gimnaziji v Zagrebu je kot avstrijski častnik odšel na soško fronto. Šel je študirat v Rim, kjer je kot študent papeške univerze Gregorijane postal doktor filozofije in teologije. V duhovnika je bil posvečen leta 1930. Srčno si je želel delovati med ljudmi na župniji, toda nadškof ga je vzel v službo na škofiji. Leta 1934 je bil imenovan za nadškofovega pomočnika s pravico nasledstva. Bil je takrat najmlajši škof na svetu. 7. decembra 1937 je postal zagrebški nadškof. V svojih pridigah je med drugo svetovno vojno odločno obsojal in zavračal strahote, ki so jih v tistih letih počenjali. Na montiranem sodnem procesu je bil 11. oktobra 1946 obsojen na 16 let prisilnega dela. 5 let je bil zaprt v Lepoglavi, nato pa interniran v župnišču rojstne župnije. Papež ga je 1953 imenoval za kardinala in komunistični oblastniki so ob tem pobesneli. Njegove moči so pojenjale in umrl je 1960 brez kančka sovraštva do preganjalcev.

NAPOVEDNIK

Od 10. do 16. februarja ministrirata Ajda Žibret in Ula Štrakl.

V ponedeljek, 10. februarja ob 17.30 uri biblična skupina.

Škofijska klasična gimnazija in Jegličev dom v Šentvidu in Ljubljani vabita osmošolce in devetošolce na **INFORMATIVNA DNEVA v petek, 14. februarja 2020, ob 9. in 15. uri in v soboto, 15. februarja 2020, ob 9. uri.** Vabljeni vsi, ki se odločate o vpisu v srednjo šolo in bi si želeli ogledati tudi življenje na katoliški šoli in v dijaškem domu.

Od 3. do 16. februarja krasijo in čistijo naše svetišče krajan iz Sv. Lovrenca.

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. PAVEL IN MARIJA REKA

17.00 za + Vanča Stergarja (obl.) ter za vse + brate in sestre (1604)

5. NEDELJA MED LETOM

9. februar 2020
Apolonija, mučenka
Iz 58,7-10; ps 112;
1 Kor 2,1-5; Mt 5, 13-16

7.00 *kapela:* za vse žive in + župljane vseh treh župnij, ki jih upravljam

9.30 Bogu in Mariji v zahvalo za dar življenja s prošnjo za blagoslov in zdravje ob srečanju z Abrahamom (1442)

10.45 *Marija Reka:* za + Marijo Tratnik – dar Nevenke Haptfeld ob pogrebu (1029)

<p>Ponedeljek 10. februar <i>Sholastika, redovnica</i> <i>1 Kr 8,1-7.9-13; Mr 6,53-56</i></p>	<p>17.00 kapela: za + Marjana, Pavlo, Katarino in Tončija Kupec – <i>dar Luskar Maksa in Ide ob pogrebu (1517)</i> - za + Angelo Oplotnik – <i>8. dan (1618)</i></p>
<p>Torek 11. februar <i>Lurška Mati Božja</i> <i>1 Kr 8,22-23.27-30; Mr 7,1-13</i></p>	<p>15.00 pogrebna sv. maša za + Berto Povše in nato ob 16. uri pogreb 16.00 Marija Reka: za + Jožefo Hribar – <i>8. dan (1036)</i> 17.00 kapela: za + Martina in Hedviko Verk – <i>dar družine Arnčnik in Volf ob pogrebu (1568)</i></p>
<p>Sreda 12. februar <i>Evlalija, mučenka</i> <i>1 Kr 10,1-10; Mr 7,14-23</i></p>	<p>7.00 kapela: po namenu</p>
<p>Četrtek 13. februar <i>Jordan, redovnik</i> <i>1 Kr 11,4-13; Mr 7,24-30</i></p>	<p>16.30 kapela, mol. ura: za mir v domovini in svetu - za + Ivano Vošnjak, Franca Grenko in + starše (1566) - za + Ivano Cestnik – <i>dar družine Juhart iz Orle vasi ob pogrebu (1628)</i></p>
<p>Petek 14. februar <i>Valentin (Zdravko), mučenec</i> <i>1 Kr 11,29-32;12,19; Mr 7,31-37</i></p>	<p>10.00 Dom upokojencev: po namenu 17.00 kapela: za + Marijo Goropevšek – <i>dar Mici Drolc ob pogrebu (1613)</i></p>
<p>Sobota 15. februar <i>Klavdij, redovnik</i> <i>1 Kr 12,26-32;23,33-34; Mr 8,1-10</i></p>	<p>17.00 za + starše Amalijo in Jožeta Herodež, ter za + teto Frančiško Herodež (1538) - za + Tončija Cilenšek, + starše Cilenšek in Cestnik ter za + teto Mici (1620)</p>
<p>6. NEDELJA MED LETOM 16. februar 2020 <i>Julijana, mučenka</i> <i>Šir 15,15-20; Ps 119;</i> <i>1 Kor 2,6-10; Mt 5,17-37</i></p>	<p>7.00 kapela: za vse žive in + župljane vseh treh župnij, ki jih upravljam 9.30 za + starše Ernesta (<i>obl.</i>) in Verico Cestnik ter za vse + sorodnike (1559) 10.45 Marija Reka: za + Uroša (<i>obl.</i>) in Metoda Zoreta (1030)</p>

MISEL TEDNA

Gospod vidi v srce. Slava mladosti je bolj v srcu kakor v fizični moči ali vtisu, ki ga človek pusti pri drugih.

(papež Frančišek, Kristus živi, 9)

Župnijsko glasilo Pavlov list izdaja župnišče Sv. Pavel v Preboldu, Trg 5, 3312 Prebold, tel.: 03/57 24 183,

TRR: SI56 0510 0801 5113 562, TRR Caritas: SI56 0510 0801 5261 196;

Internetna stran: <http://www.zupnija-prebold.si>;

elektronska pošta: zupnija.prebold@telemach.net, damjan.ratajc@rkc.si

Odgovarja Damjan Ratajc, župnik in dekan